

Medlem af dette Thing. Det vil sees, at Vædringsforslaget gaaer ud paa en forandret Affattelse af Lovforslagets § 4 og tillige paa en Forandring af et Ord i dets § 5. Udvalget opfatter det som et samlet Vædringsforslag, hvad der heller ikke er Noget til Hinder for. Jeg sætter dette Vædringsforslag under Forhandling og skal give Ordføreren Ordet.

Ordføreren (Ehmann): Forfaavidt den ærede Formand stærkt har accentueret, at Indenrigsministeren er Medlem af Thinget, skal jeg erkjende, at det er ved en af mig personlig begaaet Feiltagelse, at Vædringsforslaget til et af Krigsministeren forelagt Lovudkast er anført som tiltraadt af Indenrigsministeren. Jeg kan ikke anføre anden Undskyldning derfor, end at det er et Bevist paa mit gode Hjerte, at jeg ikke har kunnet nænne at forholde ærede Medlemmer en Dplysning, som jeg antog vilde virke beroligende og opmuntrende paa Mange. — Sdet jeg skal forsøge paa at motivere selve Vædringsforslaget, maa jeg tillade mig at forudskikke den Bemærkning, at jeg i Almindelighed anseer det for lidet ønskeligt, at Spørgsmaal, som have været under Forhandling ved 2den Behandling og der have fundet en Afgjørelse, paany bringes frem til 3die Behandling. Det er Noget, der ordentligviis kun bør skee, enten naar der er fremkommet nye Dplysninger, eller naar Forhandlingen ved 2den Behandling ikke har kunnet udbringe et Resultat, der kunde tilfredsstille til alle Sider. Jeg maa derfor tilstaae, at jeg ved Slutningen af 2den Behandling var af den Formening, at Udvalget burde lade sig nøie med, at dets forskjellige Forslag om, hvad der skulde indtræffe, naar denne Lov blev vedtagen, havde fundet det høie Things Billigtelse, og jeg troede ligeledes med Hensyn til det eneste Punkt, paa hvilket dets Vædringsforslag blev forkastet, at kunne berolige mig med den Betragtning, at, naar det i Lovudkastet, saaledes som det af Regjeringen er forelagt, staaer, at de Veistykker, som nu skulle udgaae fra Krigsministeriets Bestyrelse og Forsorg, udgjøre Dele af en Landevei, saa er det jo herved ligefrem udtalt,

at disse Veistykker ere Landevei, og at der altsaa ikke let vilde være nogen Fare for, at Indenrigsministeren, ved at bringe denne Lov til Fuldbgyrdelse, skulde kunne behandle dem efter Veilovens § 8, der handler om Biveie, og ikke, saaledes som Udvalget havde foreslaaet, efter Veilovens §§ 2—5, som netop handle om Landeveie. Jeg troer derfor, at ogsaa i denne Henseende var det rigtige Resultat blevet sikret, om det end var hensigtsmæssigt, at det udtryffeligt blev nævnt, og jeg skal da strax bemærke, at, naar det ved forrige Behandling forkastede Vædringsforslag gik ud paa, at de vedkommende Veistykker skulde behandles som Landeveie og Landeveisgader, saa var det, fordi jeg forudsatte, at begge Dele vare tilstede, en Antagelse, som et Blik paa Kortet i høi Grad bestyrker; thi endeel af disse Veistykker ligge inde i Byen og have i Et og Alt Afseende af Landeveisgade, medens endeel gaaer over Fæstningsterrainen og over virkelige Marker. Det er ogsaa den Forudsætning, hvorunder Lovudkastet er skrevet, og hvorfra Indenrigsministeren gik ud; thi han fremhævede netop, at Udvalget ikke havde seet sig istand til at betegne, hvor Grændsen skulde være imellem Landeveisgade og Landevei. At betegne, hvor Grændsen skulde være, kunde naturligviis aldrig paaligge eller tilkomme et Udvalg, som jo mangler de i saa Henseende fornødne locale Data, og som ikke af Lovudkastet selv har kunnet hente de fornødne Præmisser; men dette kunde efter min Mening heller ikke have medført nogen særlig Banffelighed; thi er der noget Tilfælde i Verden, hvor Lovanalogi — Noget, hvormed der isvrigt her i Landet tidt er drevet stort Misbrug — vilde være berettiget, saa var det netop ved Tilfælde som det herhen hørende, hvor der midt imellem en Hovedlandevei og en Hovedlandeveisgade kommer et nyt Stykke ind med Charakter af begge, og hvor altsaa en local Undersøgelse af vedkommende Autoritet meget let kan vise Veit i den Henseende. Men medens Udvalget altsaa tog under Overveielse, hvorvidt det skulde blive staaende ved det vundne Resultat, har et af Udvalgets Medlemmer, der har særligt Kjendskab til Forholdene i Nyborg og særlig Leilighed til derfra at skaffe sig Dplysning,